

træder i Virksomhed i Sommeren 1881. Dets Budget vil være at fastsætte ved Finantsloven for 1881—82.

Saafrømt derved kan opnaaes, at der for privat Regning opføres en ny Bygning, der bestemmes til Institut for uegentlige Døvsstumme, hvilket ialt kan optage mindst 70 Elever, bemyndiges Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at give Tilsagn om et Laan af Statskassen paa indtil 80,000 Kr., der forrentes og afdrages, indtil Laanet er nedbragt til det Halve, med 6 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. ere Renter, Resten Afdrag, under følgende nærmere Vilkaar:

1. Den nævnte Ministers Bestemmelse forbeholdes med Hensyn til Valget af Byggeplads, og han skal være berettiget til at lade føre Tilsyn med Bygningens Dybselse, Indretning og Udførelse til Formaalet, hvorefter Laantageren aflægger Regnskab. Ligeledes er Ministeren berettiget til at føre Tilsyn med Institutets Drift.
2. Naar Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte finde Institutets Drift utilfredsstillende, eller det maatte anses for hensigtsmæssigt, at Staten overtager samme, er Staten pligtig til at afltaa det med et Naar Dypsigelse imod af Staten at erholde udbetalt en Godtgørelse af hvad Institutets Grund, Bygninger og Inventarium, efter det aflaaede Regnskab maatte have kostet mere end det tilstaaende Laan, saavel som af hvad der er afbetalt paa Laanet.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede for længere Tid siden har det tildraget sig Ministeriets Opmærksomhed, at det nuværende Døvsstumminstitut kun i et meget begrænset Tidsum vilde være i Stand til at fyldestgøre sin Opgave, da Elevantallet efterhaanden var tiltaget saaledes, at Institutet allerede havde omtrent saa mange Elever, som det var beregnet paa at modtage, medens Antallet var i jevn Stigen. De Undersøgelser, Institutets Forstander har anstillet om, hvad der kan ventes i den nærmeste Fremtid, have vist, at der forestaar en Tilgang af saa mange Elever i de nærmest følgende Aar, at man faar Valget imellem enten ikke at modtage alle til Undervisning i den lobestemte Alder, eller at sørge for anden Plads. At det sidste maa vælges, har ikke forekommet Ministeriet tvivlsomt, og det har heller ikke tvivlet om, at denne Leilighed bør benyttes til at foretage en Omordning af vedkommende Døvsstummeundervisning, hvorved der tages tilbørligt Hensyn til de Erfaringer, der ere gjorte saavel hos os som andensteds. Som bekendt er Forholdet hos os nu dette, at alle Døvsstumme, der tillige ere aandspaae, undervises i et Professor Kellers tilhørende Institut, medens de egentlige Døvsstumme eller saadanne, som ganske mangle

Hørelse, undervises paa Døvsstummeinstituttet efter Legnmethoden, ~~med~~ dog at der har været gjort enkelte Forsøg med Talemethodens Anvendelse, og de uegentlige Døvsstumme eller saadanne, der have nogen Lydsfornemmelse, undervises efter Talemethodens i Professor Kellers dertil bestemte Anstalter. Et af Pastor Malling-Dansens fremsat Forslag, der medfølger som Bilag til dette Lovforslag, og til hvilket Ministeriet henviser, gaar i Hovedsagen ud paa, for Fremtiden at bevare Adskillelsen mellem dem, der nu ved Understøttelse af Staten undervises ved privat Virksomhed, og dem, for hvis Undervisning Staten direkte drager Omsorg, men saaledes, at disse sidste for Fremtiden fordeles til to Institutter, hvoraf det ene anvender Legnmethoden, det andet Talemethoden. Hertil kræves da et nyt Statsinstitut, hvilket Lovforslaget gaar ud paa at tilvejebringe i Jylland; man har tænkt sig enten i Aarhus eller Fredericia, og fra begge disse Stæders kommunale Bestyrelse har man modtaget Tilbud om Afgivelse af den fornødne Grund paa omtr. 3 Ldr. Land uden Betaling. Naar man maa skride til Udvikelse af det Bestaaende, er det rigtigt at sørge for, at ikke blot Diebliffets men ogsaa den nærmere Fremtids Krav blive fyldestgjorte, hvilket